ZUSAMMENGESETZTE HANDSCHRIFT: GREGORIUS MAGNUS. PS. MARCILIA. PS. BOTO PRUVENINGENSIS

2. Hälfte 12. Jh. Seite 16v

Quelle: https://manuscripta.at/?ID=36542
Copyright: Göttweig, Benediktinerstift

tur. ut uidelicet sacerdotale cor cum summa que pdi
cit sperat. in semetipso aia suggestiones uiciorũ repri
mat. eisq; uelut ex regia potestate contra dicat. Quati
nus nobilitate semp intime regenerationis aspiciat. &
celestis regni sibi habitũ moribus defendat. O e hac
quippe nobilitate spc ppetrũ dicit. Vos aut genus
electum. regale sacerdotiũ. De hac aia potestate qua
uicia subigimus. iohannis uoce roboram qui ait. Quotq
autẽ receperunt eum. dedit eis potestatẽ filios di fieri.
H anc dignitatẽ fortitudinis psalmista considerat dicens.
Mihi autẽ nimis honorificati sunt amici tui ds. nimis
confortatus ẽ principatus eorũ. Quia nimirũ scorum
mens principaliter in summis erigitur. cum exterius
perpeti abiecta cernunt. Auro autẽ hyacincto ac
purpure bistinctus coccus adiungit. ut ante inter
ni iudicis oculos omnia uirtutũ bona excarnate de
corentur. & cuncta que coram hominib' rutilant.
hec inconspectu oculti arbitris flamma intimi
amoris accendat. Que scilicet caritas quia dm si
mul & proximũ diligit. quasi ex duplici tinctura
fulgescit. Qui igit sic ad auctoris speciem anhelat
ut proximorũ curã neglegat. uel sic proximorum
exsequitur ut adiuuno amore torpescat. qui unum
horum quodlibet neglegit. insuper humeralis orna

inepla petri

sedm iob

in psalmo cxxxviii